

Πρὸς τὸν εὐάγωγον Λαὸν
τῆς Λευκάδος.

Ὁ συμπολίτης Ἴατρος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΕΤΟΣ.

(Φυλλάδιον δεύτερον).

Καθὼς δύο σχεδὸν χρόνους ὀπίσω, τὸν Ὀκτώβριον 1859, ἐτύπωσα εἰς Κορφούς τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς σέ, ἀγαθὲ Λαεὶ τῆς Λευκάδος, διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συμπάθειάν σου εἰς τὴν δίκην μου κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Ψιλλιαροῦ, τολμήσαντος νὰ μὲ προσβάλλῃ εἰς τὸ σπῆτι μου διὰ νὰ ἐκτελέσῃ μίαν διαταγὴν τοῦ προστάτου τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ἔτιζι καὶ σήμερον τυπῶν εἰς Κορφούς ἐτοῦτο τὸ δεύτερον φυλλάδιόν μου διὰ νὰ σοῦ προσφέρω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, ἀγαθὲ Λαεὶ τῆς πατρίδος μου, εἰς τὴν εὐχαρίστησιν ὅπου ἔλαβες, καθὼς μοῦ τὸ ἔγραψαν, διὰ τὸ Πρόγραμμά μου πρὸς τοὺς Κυρίους Ἐκλογεῖς τῆς Λευκάδος. Αὐτὸ ὅμως τὸ Πρόγραμμά μου ἐτάραξε τὴν χολὴν μερικῶν Ἀρχόντων, τῶν *Περουκόγων* τῆς νέας γενεᾶς τοῦ νησιοῦ μας, οἱ ὅποιοι ἐνώθησαν νὰ μὲ κκατατρέξουν μὲ ὅλους τοὺς τρόπους, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Ἐκλογεῖς νὰ μοῦ δώσουν τὴν ψῆφόν των εἰς τὴν προσεχῆ ψήφοφορίαν τῶν ἑξῆ Βουλευτῶν τοῦ νησιοῦ μας. Ἔστησαν λοιπὸν τὰς παγίδας των διὰ νὰ σὲ ἀπατήσουν, ἀγαθὲ Λαεὶ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, καθὼς σὲ ἀπάτησαν πάντοτε μὲ τὰς μεγάλας ὑποσχέσεις των καὶ μὲ τὰ παχιά των λόγια.

Ἐφαντάσθησαν οἱ εὐλογημενοὶ ἐχθροὶ μου νὰ μὲ συκοφαντήσουν διὰ μέσον τῆς λεγομένης ἐφημερίδος «*Νέα Ἐποχὴ*», τῆς ὁποίας ὁ διευθυντής, ὁ ὁποῖος εἶναι Κεφαλονίτης, δημοσιεύει ὅσα ἄρθρα τοῦ στέλλουν ἀπὸ τὰ νησιά μας, φθάνει μόνον νὰ τοῦ στέλλουν καὶ τάλλαρα, διότι αὐτὰ εἶναι ὁ Θεὸς του καὶ ἡ πατρίδα του.

Οἱ ἄρχοντές μας ὅσοι εἶναι ἐχθροὶ μου, διότι ἔχω καὶ μερικοὺς φίλους π. χ. τὸν Μίκιο Δετζόρτζη, τὸν Μιχαὴλ καὶ Τόννη Σικελιανὸ, τοὺς Σερβαίους, τοὺς Σουδαίους, προβλέποντες ὅτι ἡ τυρηννία των θέλει ποιήσει, ἀνκατορθώσω καὶ γίνω Βουλευτής, τοῦ ἔστειλαν τάλλαρα νὰ μὲ συκοφαντήσῃ δημοσιεύων, ὅτι ἐγὼ ὕβρισα τοὺς Ἑλληνας, ἐπειδὴ εἶπα ὅτι εἶμαι Φράγκος μὲ τὴν καρδίαν μου, ἀγκαλὰ καὶ ἐγεννήθηκα Ἑλληνα, καὶ ἐπομένως

Β. ΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΥΣΣΕΩ

ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ 2 ΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἡ Λευκάδα δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐμένα διὰ νὰ ὑπερασπίσω τὰ δικαιώματά της καὶ ἀξυπᾶνω εἰς τὴν Φραγκιά.

Ἄμα αὐτὴ ἡ πατζαούρα, ὡς ὠνομάζουσι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς κακομοιρασμένας Ἐφημερίδας, ἐτύπωσε τὰ παρμυθιά της ἐναντίον μου, ἀμέσως ἔκαμα τὴν ἀπάντησίν μου καὶ τὴν παρέδωκα εἰς τὴν ἄλλην Ἐφημερίδα τῶν Κορφῶν ὃ «Παρατηρητής», διὰ νὰ ἀποδείξω εἰς ὅλην τὴν Ἐπαύρῃσιν ὅτι εἶμαι ἀνώτερος πάσης συκοφαντίας, ὅτι ἐτίμησα πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ πρὸ πάντων τὴν πατρίδα μου Λευκάδα, διότι εἰς τὰ συγγράμματά μου πάντοτε ὠνομάσθηκα Λευκάδιος. Οἱ ἄλλοι Λευκάδιοι δὲν ἀπόλαυσαν τὰς τιμὰς ὅσας, μετὰ τὴν εὐχὴν τῶν τιμίων γονέων μου, ἀπόλαυσεν ἐγὼ ἀπὸ Βασιλεῖς, ἀπὸ ἐνδόξους Ἱπουργοὺς, καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον σοφοὺς ἄνδρας τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄρθρον μου εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὃ «Παρατηρητής» δὲν ἐδημοσιεύθη τὴν ἀπερασμένην ἑβδομάδα, ἀναγκάσθηκα νὰ μείνω ἐδῶ ἕως νὰ δημοσιευθῇ, ἀποφάσισα νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου μετὰ τὴν ἀπάντησίν μου εἰς τὰς μαύρας καὶ ἀνοήτους συκοφαντίας τῶν ἐχθρῶν μου. Καὶ διὰ νὰ βουλώσω τὰ φαρμακερὰ τῶν στόματα, μολονότι ἔχουν μέλι εἰς τὰ χεῖλη τῶν, ἐτύπωσα καὶ τὸ παρὸν φυλλάδιον τὸ ὅποιον εἶναι συνέχεια ἐκείνου ὅπου ἐτύπωσα διὰ σέ, εὐάγωγε Λαετῆς Λευκάδος, δύο χρόνους ὀπίσω, καὶ τὸ ὅποιον σὲ πικρακλῶ νὰ τὸ διαβάσῃς ἐκ νέου διὰ νὰ πεισθῇς ὅτι ἐγὼ εἶμαι πιστὸς εἰς ὅσα σοῦ ὑποσχέθηκα.

Μεταξὺ τῶν γνωστῶν τρομερῶν ἐχθρῶν μου, ἐξ αἰτίας μιᾶς πενθερᾶς, καὶ ἐκείνων τῶν χαμερπῶν ἀρχόντων, οἱ ὅποιοι, διὰ νὰ φανοῦν φίλοι τοῦ πλουσίου Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, καὶ μὴ χάσουν τὰ λαμπρὰ τραπέζιά του, μοῦ ἐγύρισαν ταῖς πλάταις, ἔγινε πολιτικὸν διαζύγιον, διότι τοὺς ἐγύρισα καὶ ἐγὼ ταῖς πλάταις, καὶ ἔκτοτε ἔγινα φίλος τοῦ Λαοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἡ πόρτα λοιπὸν τῆς κατοικίας μου εἶναι πάντοτε ἀνοικτὴ διὰ ἐσὲ μόνον, ἀγαθὲ Λαετῆς χώρας Ἀγίας Μαύρας καὶ τῶν χωριῶν τῆς Λευκάδος. Πάντοτε θέλω εἶμαι ἕτοιμος νὰ σὲ συνδράμω καὶ ὡς Πάτερὸς καὶ ὡς πολιτικὸς. Εἰς ἀνταμοίωσιν τῶν συμβουλῶν μου δὲν ζητῶ ἄλλο ἀπὸ σὲ ἢ μόνον τὴν ἀγάπην σου. Ἐὰν με ἰγαπήσεις καὶ ἐσὺ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, τότε ἄλ-

λοι κακοῦργοι, ὡς ὁ Φρεμενδίτης, δὲν θέλει τολμήσει νὰ ἔλθῃ ξάφνου ἀποπίσω νὰ με κτυπήτῃ, διότι τότε ἐσὺ Λαετῆς θέλεις τὸν πνίξει μετὰ τὰ χεῖριά σου εὐθύς, ὡς κάμνουν οἱ δημοκράται Ἄγγλοι Ἀμερικάνοι οἱ ὅποιοι, ἔκαμα πιάσουν ἐπ' αὐτοφόρῳ τὸν κλέπτην ἢ τὸν φονιά, ἀμέσως τὸν κρεμοῦν χωρὶς Προτζέσο. Αὐτὴ ἡ Ἀμερικανικὴ δικαιοσύνη ὠνομάζεται ἀλλὰ *Airez*, ἀπὸ τ' ὄνομα τοῦ πρώτου ὁποῦ ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν αὐτὴν τὴν ἔκτακτον δικαιοσύνην τοῦ λαοῦ ἔχοντος ὑπ' ὄψιν τὸ ῥητόν· «*φωνὴ λαοῦ φωνὴ Κυρίου*».

Εἰς ἐσὲ λοιπὸν, ἀγαθὲ Λαετῆς Λευκάδος ἀφίνω τὴν φροντίδα νὰ με φυλάττῃς ἀπὸ τὴν μυστικὴν καὶ ἀνανδρὸν ἐκδικητικὴν τῶν γνωστῶν ἐχθρῶν μου· μολονότι ἡ Αὐτοῦ ἔξοχότης ἔλαβε τὴν κλωσύνην νὰ γράψῃ εἰς τὸν Τοπτηρητήν του, τὸν καλὸν μας Βαρθῶνον, νὰ διατάξῃ τὴν Ἀστυνομίαν νὰ προσέχῃ πάντοτε διὰ ἐμέ μετὰ μεγάλα μάτια, διὰ νὰ μὴ κακοπάθω ἀπὸ κανένα κακοῦργον, ὡς τὴν ἔπαθα τὴν πρώτην φοράν ὅπου ἡ ἔξοχότης του ἦλθε εἰς τὴν Ἁγίαν Μαύραν. Ἀλλὰ τότε, ἐγὼ τοῦ ἀποκρίθηκα, ἦτο Ἀστυνόμος ὁ Δρακόπουλος, πρώτος ἐξ ἀδελφῶν, γυναικίῳ ὀνόματι, μετὰ τὸν ἐχθρὸν μου Ἀριστοτέλην Βαλαωρίτην, καὶ σήμερον εἶναι Ἀστυνόμος ὁ Κύριος Μπίνης.

Ἐλπίζω ὅμως ὅτι οἱ ἐχθροὶ μου θέλουν σωφρονισθῆ, μεταχειρίζοντες διὰ νὰ με πολεμήσουν ἄλλα μέσα, καὶ ὄχι πράξεις βερβαρικές. Μάθε ὅμως, ὦ Λαετῆς, ὅτι πάντοτε οἱ λεγομένοι ἄρχοντες τῆς Ἀγίας Μαύρας ἐκπαιτῶνται τὸν μακαρίτην πατέρα μου καὶ ἐμένα, μινούμενοι μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὸν φθόνον καὶ ἀπὸ τὴν ζουλιάντων, διὰ νὰ τρώγουν μόνον αὐτοὶ τὰς χονδρὰς πάγας, καὶ νὰ θεωροῦν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ ὡς δούλους τῶν. Ποία τρομερὰ ἀδικία γίνεται εἰς τὴν πατρίδα μας! Δέκα ἢ δώδεκα σπήτια νὰ ἔχουν χονδρὰς πάγας καὶ νὰ τρῶνε μπουρέκια ἀπὸ πιτζούνια, καὶ ἄλλα ἕκατὸ νὰ μὴ χορτένουνται οὔτε ἀπὸ ψωμί. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τρομερὰν ἀδικίαν δὲν φταίουν οἱ Ἰνγκλέζοι· ἀλλὰ ἐκείνοι οἱ Ἁγιομαυρίται ὅπου ἐστάθησαν Σανατόροι καὶ Νομοθέται. Καὶ ἄς ἀρήσωμεν κατὰ μέρος τοὺς Γερουσιαστὰς, διότι αὐτοὶ ἐστάθησαν πάντοτε τὰ τυφλὰ ὄργανα τοῦ Ἀστυνομήτορος τῶν παρελθόντων Ἀρμοσῶν, καὶ ἡ ἀδικία σήμερον διὰ τοὺς Βουλευτὰς μας. Ἐπρόβαλλε ποτὲ

ένας από αυτούς εις τήν Βουλήν νομοσχέδιον κατά τῆς ἀνωρθηθείσης ἀδικίας τῶν συμπολιτῶν του; Ποτέ. Ἐζήτησε καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸ νησί τινῶν Κριτάδων, οἱ ὅποιοι δὲν ἤξεύρουσιν οὔτε ποιο εἶναι τὸ μάτι των τὸ δεξιὸν καὶ ποιο τὸ ἀριστερὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐοὺ Λαεὶ τοὺς ἐπωνόμασας *Φακανάπιδες*; Ποτέ. Τί ἐζήτησαν; τὴν *Ἐρώσιν*, διότι ἤξεύρουσιν ὅτι δὲν γίνεται.

Ἐπιναλαμβάνω λοιπὸν σήμερον ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγραψα εἰς τὸ πρῶτον φυλλάδιόν μου, τυπωμένον εἰς Κορυφῆς τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1859. *Ὁ λαὸς τῆς Λευκάδος θέλει εἶρει εἰς ἐμὲ τὴν καρτεροψυχίαν τοῦ Ἰρλανδοῦ Δανιήλου Ὀκονέλλου, χάριν τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς τῆς Ἰρλανδίας ἀπόλαυσε ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβέρησιν τόσα δικαιώματα ἃ δὲν εἶχε πρὶν τοῦ 1826. Ναι, χάριν τῶν φωνῶν τοῦ Ὀκονέλλου οἱ ὁμοίωθησοί του Λατίνοι ἔλαβον τὸ δικαίωμα νὰ κάθωνται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Κάτω Βουλὴν, ὡς Βουλευταὶ τοῦ Ἐνωμένου Βασιλείου τῆς Ἀγγλίας. Ἐὰν οἱ ἔκλογεῖς τῶν χωρίων Λευκάδος, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν χώραν δὲν ἐλπίζω πολλὰς ψήφους ὄντες οἱ περισσότεροὶ ἐκλογεῖς ὑποτασσόμενοι εἰς τὸν ἐχθρόν μου Βαλαωρίτη, ὄχι ἀπὸ ἀγάπην, ἀλλὰ διότι ὅλοι τοῦ χρεωστοῦν χρήματα, ἐὰν λοιπὸν οἱ λεγόμενοι χωριάτες τῆς Λευκάδος μοῦ δώσουν τὴν ψήφον των, θέλω ὑψώσει τὴν φωνήν μου μέχρι οὐρανοῦ, καὶ μέσα καὶ ἔξω τῆς Βουλῆς, κατὰ τῶν ἀδικιῶν ὁποῦ γίνονται εἰς τὸ νησί μου.*

Ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν ὅτι οἱ ἔκλογεῖς τῆς Λευκάδος δὲν θέλουσιν καταδεχθῆ νὰ πάρουν χρήματα διὰ νὰ δώσουν τὴν ψήφον των εἰς τοὺς ἔχοντες τάλλαρα διὰ ν' ἀγοράζουσι ψήφους. Αὐτοὶ, ὦ Λαεὶ, δὲν εἶναι Βουλευταὶ τοῦ νησιοῦ Λευκάδος, ἀλλὰ εἶναι Βουλευταὶ τῶν ταλλάρων των, καὶ διὰ τοῦτο δὲν τοὺς μέλλει ἕνα φαρδίον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Ποία τύφλα εἶναι αὐτή; Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ἕνας ἔκλογεὺς μίαν Λίραν Στερλίαν ἢ δίκαια δώδεκα τάλλαρα νὰ πουλῇ τὴν συνείδησίν του, καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς πατρίδος, καθὼς Ἰουδῆς ὁ Ἰσαριώτης ἐπρόδωκε τὸν διδάσκαλόν του Ἰησοῦν διὰ νὰ πάρῃ τριάκοντα ἀργύρια. Ποία αἰώμιος Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Λευκάδα!!! Διὰ τοῦτο, καὶ ἐοὺ, Λαεὶ τῆς Λευκάδος, ἐὰν μάθεις ὅτι οἱ ἔκλογεῖς ἔλαβαν τάλλαρα ἢ λίρας στερλίνας νὰ θεωρήσῃς αὐτοὺς ὡς προδότας τῆς Πατρίδος μας, καὶ νὰ εἰ-

πεις ἐξ ὅλης καρδίας ἀράθημα τρίς εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐκλογέα ὅστις ἐδῶκε τὴν ψήφον του διὰ νὰ πάρῃ τάλλαρα. Ἡ κατάρα τῆς πατρίδος νὰ πέσῃ ἀπάνωτου, καὶ τὰ τάλλαρα ὁποῦ ἐπῆρε νὰ γίνουσι τόσα φιδιαρὰ τὸν φάρε.

Σοῦ εὐχομαι, ἀγαθὲ Λαεὶ τῆς Πατρίδος μου, ὑγίαν καὶ καρτεροψυχίαν. *Ζήτω ἡ Πατρίς, Ζήτω καὶ ὁ λαὸς τῆς Λευκάδος, δηλαδή ἐκεῖνοι ὁποῦ φοροῦνε σκούφια καὶ τζαρούχια. Ἀμήν.*

(Ἴδου τὸ ἄρθρον μου δημοσιευθὲν ἐν τῷ Παρατηρητῇ κατὰ τῆς Νέας Ἐποχῆς).

Ἐν Κερκύρα, τῇ 26 Ἰουνίου 1861 ἔ. Ἐλ.

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα τοῦ Παρατηρητοῦ,

Ἐπειδὴ οἱ συντάκται τῆς λεγομένης ἐφημερίδος «Νέας Ἐποχῆς» ἔχουσι τὴν ἐντολὴν ἀπὸ τοῦς πατρώνας των νὰ συκοφαντοῦν καὶ νὰ ὑβρίζουσι ἕκαστον πολίτην ὅστις δὲν συμμερίζεται τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς των, διὸ ἔγινε τὸ ἔρμαιον τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν ὑβρεῶν τῆς ρηθείσεως «Νέας Ἐποχῆς», ἀφοῦ μάλιστα, πρὸς ἀποφυγὴν σκανδαλωδῶν σκηνῶν, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν μου ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Κερκύρας.

Ἡ σιωπὴ μου ἠρέθισεν ἔτι περισσότερον τοὺς Λευκαδίους πατρώνας τῆς «Νέας Ἐποχῆς», καὶ τὴν διέταξαν νὰ μὲ συκοφαντήσῃ καὶ νὰ μὲ ὑβρίσῃ ἐκ νέου, διότι ἐπεμψά εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς πατρίδος μου τὸ Πρόγραμμά μου, πρὶν ζητήσω τὴν ψήφον των εἰς τὴν προσηχῆ ἐκλογικὴν πάλιν τῶν ἐξ Βουλευτῶν Λευκάδος. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς κακῆς πίστεως τῶν συντακτῶν τῆς λεγομένης ταύτης ἐφημερίδος εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύσῃτε τὰ ἐξῆς, ἵνα τὸ κοινὸν τῆς Ἐπτανήσου τέλος γνωρίσῃ ποίαν ἀλήθειαν ἔχουσι τὰ κατ' ἐμοῦ λεχθέντα ἐν τῷ Ἀριθ. 173 τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὑπὸ χρονολογίαν 24 τοῦ τρέχοντος Ἰουνίου μηνός.

Ὁ Δημοσθένης, ἀγορεύων κατὰ τοῦ Εἰσολλίδου, ἐξεφώνησε τὴν παρατήρησιν ταύτην· *τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ συκοφάντης αἰτιάσασθαι μὲν πάντα, ἐξελέγξαι δὲ μηδέν.* Ἀναιδῶς μὲ συκοφαντεῖ ἡ «Νέα Ἐποχῆς» λέγουσα ὅτι ἔγραψα πρὸς τὸν Ὀριόλην καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, δὲν ἀγαπῶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὶ Ἕλληνας ἀγαπῶσι τὸν Ἰταλιανὸν καταγωγῆν. Greco di nascita, ma Italiano di cuore Θεοῦ! ποία αἰσχρὰ συκοφαν-

τῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρόδρα ῥιζοσπαστῶν πατρῶνων τῆς «Νέας Ἐποχῆς»! Ὁχι, ἀνικίδεις συγκοφάνται μου, εἰς τὸν ὁμοιοφρονά σας Ὀριόλην, τὸν ἐξυβρίσαντα τὸ λείψανον τοῦ Θευματουργοῦ Ἱεράρχου καὶ Προστάτου Κερκύρας Ἀγίου Σπυρίδωνος, ἢ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, Φερδινάνδον Β', ἀλλὰ εἰς τοὺς πρώτους σοφοὺς ἄνδρας τῆς Ἰταλίας, συναθροισθέντας ἐν τῇ Γ'. Συνελεύσει τῆς Φλωρεντίας, ἐπεμψα μίαν ἐγκύκλιον, ὑπὸ χρονολογίαν 17 Σεπτεμβρίου 1844, τῆς ὁποίας ἰδοὺ τὰ δύο πρώτα ἐδάφια. Greco, o chiarissimi Signori, di nascita io sono, ma Italiano di cuore e per gratitudine, poichè nella bella Italia io attinsi quella dottrina, che la Grecia, da maestra di ogni sapere caduta nelle folte tenebre dell'ignoranza, non potea più dare ai suoi figli. Questa considerazione fu quella che mi fece ambire l'insigne onore di far parte della *terza Riunione degli Scienziati Italiani*, onde avere campo di dare a voi, dottissimi Scienziati d'Italia, una solenne prova della mia profonda stima, stima comune fra tutt'i Greci, i quali hanno fatto i loro studj in Italia, comunicandovi un mio ritrovato, che, se amor proprio non m'inganna, io considero di un interesse generale.

Παρακαταθέτω τὸ μόνον ἀντίτυπον τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου μου, ὅπερ εὐτυχῶς εἶχον μεταξὺ τῶν ἐγγράφων μου, ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τῶν φιλομούσων καὶ φιλοκάλων ἀνδρῶν Κερκύρας, οἵτινες βεβαίως, κινούμενοι ἀπὸ τὰ φυσικὰ τῶν γενναῖα αἰσθήματα ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, θέλουσιν τέλος ἀγαπηκῆσαι κατὰ τῶν αἰσχυρῶν συγκοφάντων μου.

Ἐν τῷ αὐτῷ Ἀναγνωστηρίῳ εὕρισκονται εὐτυχῶς καὶ τὰ δύο πονήματά μου *Quattro Mesi in Firenze* καὶ *Mémoire sur le Pilima* (α), ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων γίνεται πασίδηλα α') ἡ τρομερὰ κατ' ἐμοῦ μηχανογραφία τοῦ ἔθνοκαταράτου Ὀριόλη, σωθέντος ἀπὸ τὴν φυλακὴν παρὰ τοῦ ἄλλοτε δικαστοῦ Δ.ρος Στεφάνου Παδοθάτου, νῦν δὲ ἐνὸς τῶν Συντακτῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ β') ὅτι τὸ περιεβόητον πῆλημα (γρ. πῆλη μν) ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις, ἥτις

(α) Αὐτὰ τὰ δύο πονήματα πωλοῦνται καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ Κ. Γουλιό.

ἐβραβεύθη παρὰ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Εὐρώπης, ὅπερ βεβαίως εἶναι τὸ περιώνυμον Institut de France. Οἶκτον λοιπὸν, ἀντὶ γέλωτος, προξενουσί τὰ κατ' ἐμοῦ παραμύθια τῆς λεγομένης ἐφημερίδος «Νέα Ἐποχή» διὰ τοὺς Συντάκτας τῆς.

Ἐγὼ, συγκοφάνται μου, ἐτίμησα, καὶ δύναμαι νὰ τὸ εἰπῶ στεντορεῖα τῇ φωνῇ καὶ εἰς τὸ πείσμα σας, ἐγὼ διὰ τῶν συγγραμμάτων μου ἐτίμησα τὴν Λευκάδα, ἐνῶ ἄλλοι Λευκάδιοι τὴν ἠτίμασαν διὰ τῶν βραβεαρικῶν τῶν πράξεων, καὶ τὴν τυραννοῦσι διὰ τῆς ἀχορτάγου πλεονεξίας τῶν.

Ἐπομένως δύναμαι θαρραλέως νὰ παρουσιασθῶ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Λευκάδος ὡς ὑποψήφιος μεταξὺ τῶν ἔξ Βουλευτῶν τῆς, καὶ πέποιθα ὅτι οἱ Λευκάδιοι θέλουσι μοι δώσει τὴν ψῆφόν των, μὲ ὅλας τὰς ῥαδιουργίας τῶν πολιτικῶν ἐχθρῶν μου.

Ἐὰν εἶναι ἐγγλημα ὅτι ἀγαπῶ τὴν Ἰταλίαν, χαίρομαι ἕνεκα τούτου, διότι ἔχω συμμετόχους τοὺς ἀνδρείους ἐκείνους Ἕλληνας οἵτινες ἔλαβον τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς Ἰταλικῆς Ἐνώσεως, κινούμενοι ἀπὸ μόνην τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἐγὼ ἰδιαιτέρως ἔχω χρέος ἀπαραιτήτων ν' ἀγαπῶ τὴν Ἰταλίαν, ἐπειδὴ πάντοτε ἐτίμηθην ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς, καὶ ἐσχάτως ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄωρος ἀποθανόντα Καβούρ, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐφεξῆς πρὸς ἐμὲ ἐπίσημον γράμμα του, γεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐντιμὸν φίλον μου τὸν Ἰππότην Νίγρα (Nigra).

Alf. Ill. ὁ Sig. Cav. Papadopulo Vreth.

Ministero degli affari Esteri.

Gabinetto particolare.

Torino, il 17 Feb. o 1859.

Illustrissimo Signore,

Mi feci premura di presentare a S. M. l'esemplare della erudita di Lei opera sulla Bulgaria antica e moderna, di cui Ella desiderò fare omaggio al Re, mio Augusto Sovrano. S. M. si compiacque ordinare che questo importante lavoro fosse deposto nella R. Biblioteca, e m'incaricò di esprimere alla V. S. a Ill. il suo Sovrano gradimento.

Colgo questa opportunità per offrirle io pure i miei ringraziamenti e per rinnovarle i sensi della mia distinta considerazione.

C. Cavour.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
 ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΟΝ
 ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ ἀδροφροσύνη δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ τυπώσω τὰ πε-
 ρὶ ἐμοῦ κολακευτικὰ ἄρθρα τῶν διαφόρων ἐφημερίδων
 τοῦ Μεδιολάνου καὶ τοῦ Τουρίνου ἀμα ἔγινε γνωστὴ ἐν
 ταῖς πόλεσι ταύταις ἡ ἄριξις μου κατὰ τὸ 1859. Μά-
 θητε, συκοφάνται μοι, ὅτι παντοῦ ἐτιμῆθη τ' ὄνομά μου
 ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους ἄνδρας τῆς Εὐρώπης. Εἰς ἀπόδει-
 ξιν δημοσιεύω τὴν ἐξῆς ἐπιτολὴν τοῦ περιωνόμου Γερμανοῦ
 Βαρῶνος Humboldt, πρὸς τὸν ὁποῖον μὲ ἐαύστησεν ὁ
 περιώνυμος ἀρχαιολόγος Boech, κατὰ τὴν ἐν Βερολίῳ
 ἄριξιν μου πρὶν μεταβῆ ἐν Ρωσσίᾳ, ἵνα μὲ παρουσιάσῃ
 εἰς τὸν πρὸ ὀλίγου ἀποθανόντα Βασιλέα τῆς Πρωσσίας.

A Monsieur Monsieur le Chevalier Papadopulo Vretò.
 Hôtel de Rome, à Berlin.

« Potsdam, ce Vendredi 13 Juillet 55. »

Votre très-honorable nom, Monsieur le Che-
 valier, vos belles recherches sur la Géographie an-
 cienne m'étaient déjà connus par mon excellent a-
 mi M. Boech. J'aurai le plus grand plaisir de Vous
 recevoir, à Berlin, Dimanche à heure. Le Roi par-
 tant demain Samedi pour la Silésie (absence d'un
 mois) n'aurait pas pu avoir la satisfaction de vous
 voir, ayant été beaucoup trop embarrassé d'af-
 faires à la veille d'un départ. Je lui avais annoncé
 votre arrivée à Berlin, mais en outre (d'après l'or-
 dre particulier suivi même à la Cour d'un Roi artisti-
 que et litterateur) les audiences doivent être deman-
 dées à S. E. le « Ober Marshall » C. Reller, par écrit.

Agréez, je vous prie, Monsieur le Chevalier, l'
 hommage de mes sentimens les plus distingués.

V. tr. h. et t. Ob. Al. Baron Humboldt.

Ὅταν τις, Κύριε Συντάκτα τοῦ Παρατηρητοῦ, ἔχει
 τοιαύτας ἐντίμους ἀποδείξεις ἀπὸ βασιλεῖς ἢ σοφοῦς
 ἄνδρας, γελᾷ τῷ ὄντι ἐκ καρδίας διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ
 μερολογίας τῶν ἀπαιδευτῶν, ἐχόντων μάλιστα Τουρ-
 κικὴν καταγωγὴν, καὶ λαβόντων τὸν Χριστιανισμὸν
 διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος. Ἡ Θεία Χάρις ἄς τοὺς φω-
 τίσῃ νὰ μὴ συκοφαντοῦν τοὺς ἐντίμους πολίτας καὶ τοι-
 οῦτοι εἶνε πολιτικοὶ ἐχθροὶ τῶν

Δέχθητε ἐν τούτοις τὴν διαβεβαίωσιν τῆς (πρὸς ὑμᾶς
 ὑπολήψεώς μου. Ὁ Ἰατρὸς Α. Παπαδόπουλος Βρετὸς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΑΝΘΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΙΣΣΑΦΥ. 0010